Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Elena Marandici
Dosarul nr. 2r-1209/26
(2-26050320-02-2r-12062026)

D E C I Z I E

13 iulie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Violeta Gîrleanu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Valentin Caisîn, în interesele Elenei Movileanu,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 aprilie 2026, prin care s-a restituit cererea de chemare în judecată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Elena Movileanu către S.R.L. „Stenati Development" privind încasarea salariului neplătit, compensația pentru concediile anuale de odihnă nefolosite, a sumei pentru întârzierea achitării salariului și a compensației și prejudiciul moral,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de 21 aprilie 2026, avocatul Valentin Caisîn, în interesele Elenei Movileanu, a înaintat către S.R.L. „Stenati Development" cerere de chemare în judecată, solicitând încasarea salariului neplătit pentru perioada 01.06.2025-05.09.2025 reieșind din prevederile pct.12 Contractul individual de muncă prin care s-a stabilit retribuirea muncii salariatului în mărime de 60 lei/oră; compensația pentru concediile anuale de odihnă nefolosite cuantumul căreia va fi stabilit în cadrul examinării cauzei în fond; a sumei pentru întârzierea achitării salariului și a compensației cu titlu de plată pentru întârziere conform art. 330 alin (2) Codul muncii, cuantumul căreia va fi stabilit în cadrul examinării cauzei în fond și a prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 aprilie 2026, s-a restituit cererea de chemare în judecată înaintată de Elena Movileanu către S.R.L. „Stenati Development" privind încasarea salariului neplătit, compensația pentru concediile anuale de odihnă nefolosite, a sumei pentru întârzierea achitării salariului și a compensației și prejudiciul moral, în temeiul art.170 alin.(1) lit. „a" Cod de procedură civilă. S-a remis în adresa Elenei Movileanu, prin intermediul avocatul Valentin Caisîn, încheierea în cauză și cererea cu toate înscrisurile anexate. S-a explicat că, restituirea cererii nu exclude

posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceeaşi acţiune, împotriva aceluiaşi pârât, cu acelaşi obiect şi aceleaşi temeiuri, dacă s-au lichidat încălcările.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 25 mai 2026, avocatul Valentin Caisîn, în interesele Elenei Movileanu, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 aprilie 2026, solicitînd casarea acesteia, cu restituirea spre rejudecare a problemei punerii pe rol a acțiunii.

Argumentele părților:

În argumentarea poziției sale, reprezentantul recurentei a invocat că instanța de fond a restricționat în mod nejustificat accesul reclamantei la justiție prin restituirea cererii de chemare în judecată, deși obiectul principal al acțiunii îl constituie încasarea drepturilor salariale.

În acest sens, a arătat că salariul reprezintă principalul și, în cele mai multe cazuri, unicul mijloc de existență al salariatului, iar neachitarea acestuia generează un prejudiciu cert și continuu. Totodată, s-a subliniat că reclamanta, fiind concediată, se află într-o poziție de vulnerabilitate în raporturile de muncă, astfel încât instituirea în sarcina acesteia a obligației de a parcurge o procedură prealabilă este contrară scopului legislației muncii, care urmărește protejarea părții vulnerabile din raportul juridic de muncă.

Reprezentantul recurentei a menționat, că pretențiile principale formulate în acțiune vizează încasarea salariului restant pentru perioada 1 iunie 2025-5 septembrie 2025 și încasarea compensației pentru concediul de odihnă anual nefolosit, celelalte capete de cerere având caracter subsidiar. În opinia sa, pentru asemenea litigii legislația nu instituie obligația respectării unei proceduri prealabile.

Recurenta a susținut, că interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 354 și art. 355 din Codul muncii, raportate la art. 119, art. 128 și art. 143 din același cod, relevă că aceste norme definesc și califică litigiile individuale de muncă, inclusiv pe cele privind plata salariului și repararea prejudiciului, fără a institui obligația soluționării prealabile a unor asemenea litigii. Potrivit acesteia, legiuitorul nu a prevăzut o procedură prealabilă obligatorie pentru divergențele dintre salariat și angajator referitoare la plata salariului sau a altor drepturi patrimoniale cuvenite salariatului.

Reprezentantul recurentei a invocat, că principiul efectivității căilor de atac și al accesului liber la justiție impune ca instanța să asigure o cale reală și efectivă de soluționare a litigiului, iar nu să creeze impedimente de ordin formal. În opinia sa, restituirea cererii de chemare în judecată echivalează cu o restrângere nejustificată a accesului la justiție și aduce atingere drepturilor unei persoane aflate într-o situație de vulnerabilitate, fiind contrară exigențelor art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și principiului accesului efectiv la justiție.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul Civil constată că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost emisă la 28 aprilie 2026. Astfel, recursul declarat de avocatul Valentin Caisîn, în interesele Elenei Movileanu, la 25 mai 2026, a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul drept întemeiat şi care urmează a fi admis, cu casarea actului judiciar a instanței de fond atacat și remiterea cauzei la rejudecare, din următoarele motive.

Conform art. 424 alin. (l) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În condițiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

În conformitate cu prevederile art. 170 alin. (1) CPC judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă:a) reclamantul nu a respectat procedura de soluţionare prealabilă a cauzei pe calea extrajudiciară, inclusiv prin mediere, prevăzută de lege pentru categoria respectivă de cauze sau de contractul părţilor.

Din materialele cauzei urmează că, la data de 21 aprilie 2026, avocatul Valentin Caisîn, în interesele Elenei Movileanu, a înaintat către S.R.L. „Stenati Development” cerere de chemare în judecată, solicitând încasarea salariului neplătit pentru perioada 01.06.2025-05.09.2025 reieșind din prevederile pct.12 Contractul individual de muncă prin care s-a stabilit retribuirea muncii salariatului în mărime de 60 lei/oră; compensația pentru concediile anuale de odihnă nefolosite cuantumul căreia va fi stabilit în cadrul examinării cauzei în fond; a sumei pentru întârzierea achitării salariului și a compensației cu titlu de plată pentru întârziere conform art. 330 alin (2) Codul muncii, cuantumul căreia va fi stabilit în cadrul examinării cauzei în fond și a prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 aprilie 2026, s-a restituit cererea de chemare în judecată înaintată de Elena Movileanu către S.R.L. „Stenati Development” privind încasarea salariului neplătit, compensația pentru concediile anuale de odihnă nefolosite, a sumei pentru întârzierea achitării salariului și a compensației și prejudiciul moral, în temeiul art.170 alin.(1) lit. „a” Cod de procedură civilă. S-a remis în adresa Elenei Movileanu, prin intermediul avocatul Valentin Caisîn, încheierea în cauză și cererea cu toate înscrisurile anexate. S-a explicat că, restituirea cererii nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceeaşi acţiune, împotriva aceluiaşi pârât, cu acelaşi obiect şi aceleaşi temeiuri, dacă s-au lichidat încălcările.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs, a materialelor cauzei și a normelor de drept aplicabile, instanța de recurs consideră greșită soluția instanței de fond privind restituirea cererii de chemare în judecată în temeiul art. 170 alin. (1) lit. a) CPC, din următoarele considerente.

În conformitate cu dispozițiile Codului de procedură civilă, restituirea cererii de chemare în judecată pentru neexecutarea procedurii prealabile reprezintă o sancțiune procesuală de excepție, care poate interveni doar în cazurile în care legea materială sau procesuală instituie în mod expres obligativitatea parcurgerii unei asemenea proceduri anterior sesizării instanței de judecată. Prin urmare, această condiție nu poate fi prezumată, extinsă sau dedusă prin analogie, ci trebuie să rezulte clar și neechivoc din norma legală aplicabilă raportului juridic litigios.

Instanța de recurs reține, că obiectul acțiunii deduse judecății îl constituie încasarea salariului restant pentru perioada 1 iunie 2025- 5 septembrie 2025, a compensației pentru concediul anual de odihnă nefolosit, a compensației pentru întârzierea achitării salariului, precum și repararea prejudiciului moral, pretenții care izvorăsc din raporturile individuale de muncă existente între reclamantă și angajator și având un caracter subsidiar față de pretențiile principale formulate în cererea de chemare în judecată.

În acest context, instanța de recurs subliniază că nici dispozițiile Codului muncii și nici alte norme legale incidente nu instituie obligația salariatului de a parcurge o procedură prealabilă înainte de sesizarea instanței de judecată cu acțiuni având ca obiect valorificarea drepturilor salariale și a altor drepturi patrimoniale decurgând din raporturile de muncă. Dimpotrivă, cadrul normativ consacră dreptul salariatului de a solicita în mod direct protecția jurisdicțională a drepturilor pretins încălcate, fără instituirea unor condiții procedurale suplimentare.

Or, dreptul la salariu reprezintă un drept fundamental al salariatului, iar mecanismele de protecție instituite de legislația muncii sunt menite să asigure valorificarea efectivă și promptă a acestuia. Instituirea, pe cale de interpretare, a unei proceduri prealabile neprevăzute de lege ar constitui o restrângere nejustificată a accesului la justiție și ar lipsi de efect util normele care garantează protecția drepturilor salariaților.

În aceste condiții, Colegiul judiciar constată că instanța de fond a interpretat și aplicat în mod eronat dispozițiile art. 170 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, reținând existența obligației de respectare a unei proceduri prealabile care nu este prevăzută de lege pentru categoria litigiilor deduse judecății. Or, în cauză, instanța de fond a reținut lipsa dovezii privind înaintarea unei cereri prealabile către angajator, fără a stabili în mod clar dacă o asemenea procedură era obligatorie.

Colegiul mai reține că, potrivit principiului proporționalității, orice restrângere a accesului la justiție trebuie să urmărească un scop legitim și să fie necesară într-o societate democratică. Or, respingerea sau restituirea unei acțiuni fără examinarea fondului, exclusiv pentru pretinse omisiuni de natură formală, în lipsa unei obligații legale clare, depășește limitele unei ingerințe proporționale în dreptul de acces la instanță.

În lumina celor expuse, instanța de recurs concluzionează că interpretarea instanței de fond asupra art. 170 alin. (1) lit. a) CPC este eronată, întrucât a fost aplicată o exigență procedurală nejustificată raportului juridic dedus judecății.

Din cele ce preced, Colegiul ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, de a casa încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 aprilie 2026 și de a restitui cauza spre

rejudecare în aceeași instanță și în același complet de judecată, la etapa de primire a cererii de chemare în judecată.

Din aceste raționamente și în conformitate cu prevederile art. 423-427 lit. b), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de avocatul Valentin Caisîn, în interesele Elenei Movileanu.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 aprilie 2026, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Movileanu către S.R.L. „Stenati Development" privind încasarea salariului neplătit, compensația pentru concediile anuale de odihnă nefolosite, a sumei pentru întârzierea achitării salariului și a compensației și prejudiciul moral, restituind cauza în aceeași instanță şi în același complet de judecată, la etapa de primire a cererii de chemare în judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu
Arhip

Judecătorii Hristina
Craveț

Violeta
Gîrleanu